

tigere frem, end Tilfældet er nu. Det er jo bekendt, at der har været adskillige Ulemper derved, som det maaske har havt sine Vanskeligheder at komme ud over; men jeg skal henstille til den ærede Formand, om det ikke lod sig gjøre, mulig ved lidt extraordinære Foranstaltninger, at komme ud over dem. Det er en betydelig Gæne for os, at vi først faae Beretningen om de stedbundne Forhandlinger forelagte saa sent, som Tilfældet er nu, og særlig kan jeg ikke Andet end beklage, at vi ikke idag have de Udtalelser liggende for os, som faldt i Mødet her i Fredags, hvilket vilde have lettet denne Forhandling betydelig og gjort den en hel Del sikkrere, end den kan blive nu, da vi ikke have disse Forhandlinger liggende for os.

Formanden: Maaske det vil være rigtigt, at jeg, inden det ærede Medlem taler videre, giver Svar paa den Henvendelse, som det ærede Medlem nu stillede til mig. Som ærede Medlemmer bekendt, er Rigsdagen ikke Arbejdsgiver med Hensyn til Trykningen af Tidenden, men har en Entrepreneur til Besørgelse af al Trykning. Paa Grund af extraordinære Omstændigheder, som forøvrigt ikke alene laa i Arbejderforholdene, men laa i, at Vanskeligheder ved Arbejderforholdene traf sammen med, at man maatte give nogle Udvalg, navnlig Finantsudvalget, Fortrinsret med Hensyn til Trykningen af deres Arbejder, var det i nogen Tid ikke ret muligt at fordrø Kontrakten bestemt opfyldt og gjøre dens tvingende Bestemmelser gjældende; men efterat der er givet Entreprenuren en efter Willigheden appasjet Tid til at bringe Sagerne à jour, er det nu meddelt ham, at herefter ville Kontraktens tvingende Bestemmelser blive gjorte gjældende.

Dinesen: Jeg takker den høitærede Formand for det Svar, han gav paa min Fremstilling, og jeg er selvsølgelig fuldstændig tilfredsstillt derved. — I forrige Møde, efter at, saa vidt jeg erindrer, den ærede Ordfører havde udtalt sig anden Gang, fandt jeg det nødvendigt med to Ord at sige, at jeg maatte tage et Forbehold overfor adskillige af de Udtalelser, der vare faldne fra ham. Dette gav den ærede Ordfører Anledning til temmelig vidtløftigt at komme ind paa min Berettigelse til at tage deslige Forbehold, og ikke alene dette, men han gif tillige ind paa at udtale, hvad han forment maatte være en Glæde for mig, nemlig at vide mig i Overensstemmelse med Regjeringen osv., Noget, som jeg slet ikke havde talt om. Efterat dette var sagt fra hans Side, udtalte jeg den Formening, som jeg gjen tager her i dette Dieblif, at jeg kan ikke erkjende det for at være rigtigt, naar den ærede Ordfører træder op som Ordfører for hele Udvalget i et bestemt Spørgsmaal, at han da, hvad enten det sker i hans første Udtalelse eller i hans senere Tilsvær, udgiver Andet for at være Udvalgets

Mening end det, han med fuldstændig Sikkerhed veed har været Udvalgets Mening i det paagjældende Spørgsmaal. Nu havde jeg den bestemte Opfattelse, at hans Ytringer dengang, at de — og det er ogsaa nu bekræftet af den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius) — gif betydelig videre, og det var dette, jeg fandt mig berettiget til at udtale mig imod, idet jeg tilspjode, at naar en Ordfører opfattede sin Opgave paa den Maade, at han i sin Fremstilling heri Thinget af saadanne Spørgsmaal, hvori Udvalget var enigt, gif udenfor det, som Udvalget var enigt om, saa svækkede han den Praxis, som hidtil var bleven fulgt i Administrationen, og som var: I Fortolkningen af Love og Beslutninger lat tage et fortrinligt Hensyn til, hvad der havde været Udvalgets Mening. Naar den ærede Ordfører optræder som Ordfører for et Flertal eller et Mindretal eller under hvilken som helst anden Form, saa kan han sige, hvad han vil, og i alt Fald kan jeg ikke sætte nogen som helst Grændse for, hvad han siger; men naar han optræder som Ordfører for et helt Udvalg, saa skal han ikke lægge noget Andet ind i sine Udtalelser, end hvad der er Udvalgets Mening, og hvad han med Sikkerhed veed er Udvalgets Mening. Andet har jeg ikke paastaet i forrige Møde; det vil Tidenden vise, og jeg har den Forvisning, at mange Medlemmer her i Salen ogsaa have opfattet mine Udtalelser paa den Maade. Naar nu den ærede Ordfører som Følge deraf vilde sætte mig udenfor det øvrige Finantsudvalg og fandt det fornødent her at udtale, at jeg stod udenfor det, saasnart Talen for ham var om at give en Fremstilling her i Thinget af, hvad Udvalget har besluttet, saa tillader jeg mig at bestride den ærede Ordførers Berettigelse dertil. Han har hverken Lov til at sætte mig eller noget andet Medlem af Udvalget udenfor; men det er hans Pligt, naar han er Ordfører for Udvalget i Spørgsmaal, hvor jeg har været enigt med hele Udvalget, da ogsaa at fremstille, hvad der er fremkommet fra min Side, ligesaa vel som hvad der er fremkommet fra andre Medlemmers Side. Forøvrigt tager jeg kun lidet Hensyn dertil, idet det er mig personligt den ligegyldigste Ting af Verden, hvad Hensyn det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) vil tage til mig. Videre finder jeg ikke Anledning til at udtale i dette Dieblif.

Lb. Nielsen: Jeg skal selvsølgelig ikke videre blande mig i den Strid, der føres mellem de ærede Derrer; men jeg skal dog bemærke, at naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) udtalte i sidste Møde i Fredags, at hidtil var Administrationen vant til at tage fortrinligt Hensyn til Udvalgets og til dets Ordførers Bemærkninger, men at dette ikke mere kunde finde Sted, efterat den ærede Ordfører var optraadt paa den Maade, som slet var — dette